

SMÍCHOVSKÝ ZPRAVODAJ

Informační týdeník Sboru CASD Praha 5 – Smíchov

ročník 20/číslo 1018

1. srpen 2020

PROGRAM SOBOTNÍ BOHOSLUŽBY

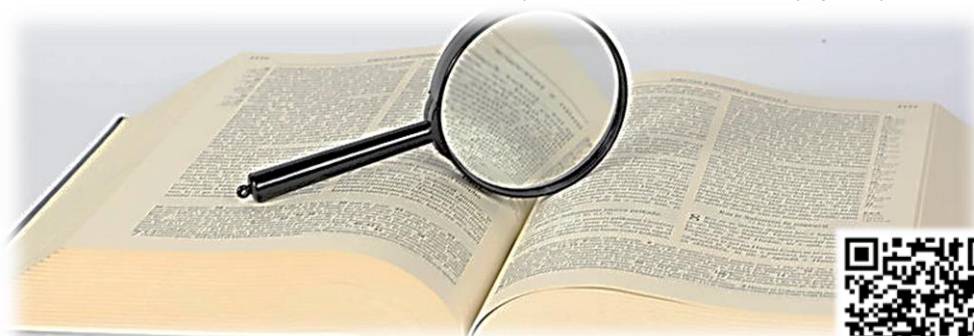
Dopoledne

10,45 hodin

Bohoslužbu vede Robert Heczko

- Úvod
- Společná píseň č. 234 „*Bůh dal syna*“
- Modlitba
- **Studium sobotní školy** společné shrnutí úkolu – Daniel Kubečka
Téma: „Svědectví v moci Ducha svatého“
- Varhanní hudba
- **Oznámení**
- **Blahopřání k jubileu** – kazatel. první diakon
- Varhanní hudba
- **Dětský příběh***
- Hudební přednes – Marcela Kolorenčová, Jan Kubík
- **Čtení textu Bible** – 2. Korintským 12,1–4 – Jan Slaviček
- Tichá modlitba
- **Kázání – Václav Vondrášek**
Téma: Nejtěžší sloveso
- Chvilke ke ztišení – *hudební přednes* – Marcela Kolorenčová, Jan Kubík
- Sbírky pro misii (SŠ) a pro potřeby sboru
- Společná píseň č. 251 „*Já vím, komu jsem uvěřil*“
- Modlitba
- Závěrečná píseň č. 308 „*Jak rychle míjí ta sobotní chvíle*“

**označené hvězdičkou během prázdninového režimu sboru nemusí v programu být realizováno*

Oznámení

****Bohoslužby na Smíchově budou do konce srpna začínat v 10⁴⁵ hod.****

- Přejeme požehnanou sobotu všem.

- Dnes, 1. 8., bude z Božího slova sloužit bratr Václav Vondrášek.

- Příští sobotu, 8. 8., bude kázáním sloužit sestra Soňa Sílová.

- Pomoc starším členům a přátelům našeho sboru je stále aktivní.
Kontakt skrze e-mail sona.silova@seznam.cz nebo na telefonu: 724 130 602.

- Prosíme, myslíme na svých modlitbách na sestry a bratry,
kteří jsou nemocní nebo prožívají různé nemilé životní situace.

Jmenovitě na Jiřího Pokorného

- Prosíme, připojte se k nám a v měsíci srpnu myslíme na svých
modlitbách na oddělení našeho sboru: *Smíchovský sbor.*

- Bankovní účet sboru: 5053339/0800, do textu jméno a účel.
Na tento účet je možné poslat případné dary (sbírku) pro potřeby sboru.

- Další informace a akce naleznete dále ve Zpravodaji.
Věnujte těmto informacím pozornost.

DO SBORU SE ŠESTI „R“

ROUŠKY, RUCE, ROZESTUPY, RODINA, ROZUM, RADOST

V období 2.–8.8. 2020 oslaví narozeniny:

Kohút Julius (2.8.); Kadaník Miroslav (4.8.);
Janušková Alena (7.8.); Vondrášek Václav (8.8.)

Přejeme hojnost Božího požehnání do dalších let.

P.S. Omlouváme se všem, na které jsme zapomněli. Nebyl to úmysl.

VZKAZY, PODĚKOVÁNÍ, NABÍDKA...

Při vzniku církve adventistů byla klíčová vydavatelská činnost

V červenci roku 1849 zabalil James White výtisky „Přítomné pravdy“ (The Present Truth) do vypůjčené cestovní brašny a pěšky je zanesl na třináct kilometrů vzdálenou poštu v americkém městě Middletown. Udělal první krok v realizaci celosvětové publikační činnosti.

O několik týdnů dříve mladý a chudý průkopník církve adventistů přesvědčil místního vydavatele, aby mu vytiskl tisíc kusů brožury, kterou dnes známe pod názvem „Adventist Review“. James White vydavatele ubezpečil, že dobrovolné dary adventistů, jež byli roztroušeni po celém severovýchodě USA, budou stačit na úhradu tisku ve výši 64,50 dolarů. A nemýlil se.

„Jakmile za něčím stojí Bůh, pak se i to, co se zdá nemožné, stane příležitostí pro zázrak Ducha svatého,“ říká Wilmar Hirle, současný vedoucí publikačního oddělení Generální konference.

Časopis vyrostl do toho, co historik církve adventistů George Knight definuje jako „pravděpodobně neúčinnější nástroj pro sblížení a jednotu skupiny věřících, která se v roce 1863 proměnila v Církev adventistů sedmého dne.“

V roce 1840 se shromažďovalo pouze několik stovek adventistů světících sobotu, avšak v roce 1863, kdy byla oficiálně ustavena Církev adventistů sedmého dne, se jejich počet se zvýšil na 3 500. Periodika rané církve nejen podporovala evangelizaci, ale také posilovala vědomí duchovní sounáležitosti prvních věřících. Později umožnily publikace zapojení laických pracovníků do služby, která byla dříve vymezena pouze pro kazatele.

Již do roku 1844, kdy millerité nesprávně očekávali Kristův druhý příchod, věřící distribuovali „neuvěřitelných 8 milionů brožur a knih,“ upřesňuje Hirle. Vydavatel Joshua Himes v Bostonu tiskl sobotní letáky s prorockými náčrtky ilustrujícími proroctví Daniela a Zjevení, které podporovaly kázání Williama Millera v malých sborech na celém severovýchodě USA.

Avšak silná vydavatelská činnost začala až po roce 1848, kdy adventistické průkopnici Ellen Whiteové bylo ve vidění ukázáno, že její manžel Jakub by měl začít vydávat časopis.

Bůh ve vidění sdělil Ellen Whiteové, že má instruovat svého manžela Jakuba, „aby vytiskl malý spisek a rozeslal ho lidem“. Navzdory finančním problémům manželů Whiteových dostala Ellen ujištění, že pokud to udělají ve víře, časopis se nakonec stane „prstencem světla, které obepne a ozáří celý svět.“ (Life Sketches, 125)

První výtisky „Přítomné pravdy“ (The Present Truth) se staly platformou, která vedoucím umožnila církvi objasnit, co se stalo v roce 1844, vést diskuzi o vývoji věroučného bodu „poselství tří andělů“ a především předkládat učení o svěcení soboty. Ve skutečnosti to byla právě sobota, která vedla církev ke zřízení prvního církevního nakladatelství.

„Jakub a Ellen Whiteovi si spolu s dalšími zakladateli církve uvědomovali a prožívali neklid z toho, že časopis, který vede ke svěcení soboty, byl tištěn vydavateli častokrát právě v sobotu,“ konstatuje Hirle.

V roce 1853 si proto první adventisté odhlasovali, že v New Yorku založí nakladatelství. Vedoucí prvního nakladatelství spolu žili a pracovali v pronajatém domě v Rochesteru. Průkopník adventistů Hiram Edson, který nedlouho předtím prodal svoji farmu, půjčil peníze k zakoupení ručního tiskařského lisu ve Washingtonu. Vytištění jednoho výtisku publikace s názvem „Přehled druhého příchodu a sobotní zvěstovatel“ (The Second Advent Review and Sabbath Herald) trvalo na tomto stroji tři dny.

Říká se, že jelikož neměli peníze na zakoupení řezačky, tak adventistický průkopník Uriah Smith ořezával okraje publikací svým kapesním nožem. O pár let později Smith napsal: „Pověsti o puchýřích na našich rukou z tiskařského provozu nebyly ani z poloviny tak pravdivé jako učení, které knihy přinášely.“

V roce 1855 se církevní nakladatelství přestěhovalo do Battle Creeku v Michiganu a Uriah Smith se ve věku třidvaceti let stal redaktorem. V této roli pak určitým způsobem působil po celý svůj život. Církevní nakladatelství postupně rostlo do roku 1850, kdy

mladý imigrant z Kanady George King uplatnil koncept prodeje adventistických publikací přes předplatné. Stalo se tak poté, co ho Jakub White vyzval, aby se zapojil do jiné služby než kazatelské. Našel své místo v publikační činnosti. „Jakub ho požádal, aby přednesl kázání – ale byla to katastrofa,“ vypráví Hirle. „Takto tedy začala knižní evangelizace.“

Snaha George Kinga přinášet poselství dům od domu spíše než z kazatelny pomohla církvi v USA a v Kanadě vyrůst do globálních rozměrů. Kolem roku 1870 prodával King knihy a časopisy (jako např. „Znamení doby“ /Signs of the Times/) prostřednictvím předplatného.

V roce 1903 působila církev adventistů již v 70 zemích světa. „Na mnoha těchto místech církev zahájila svoji činnost právě díky působení knižní evangelizace,“ poznamenává Hirle.

Později, počátkem 20. století, začali knižní evangelizaci vykonávat první studenti. V dnešní době tímto způsobem na celém světě tráví svoje studentské prázdniny více než 20 tisíc adventistických studentů, kteří si prodejem literatury pomáhají pokrýt školné a současně šíří adventní poselství o naději.

„Knižní evangelizace prošla stejným růstem jako publikační činnost církve, která dodnes zůstává jádrem adventismu,“ podotýká Hirle.

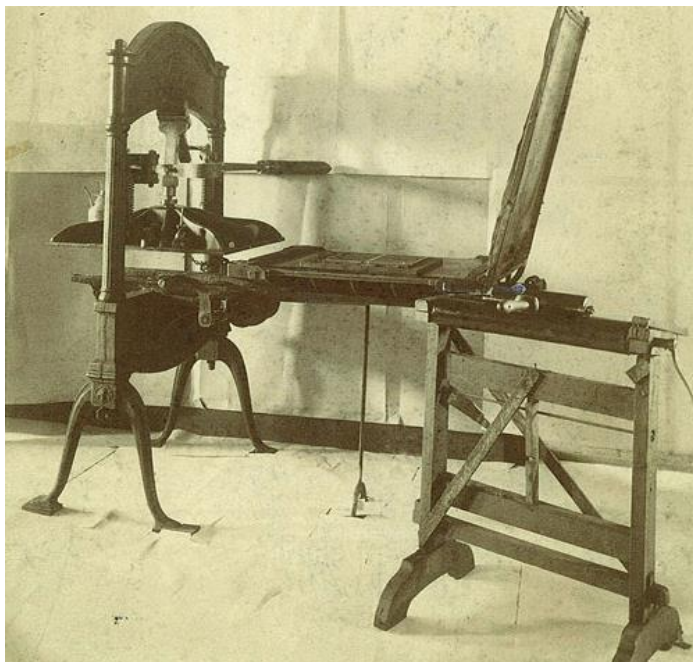
Nedávno církev adventistů začala po celém světě mohutně šířit moderní verzi díla Velké drama věků od Ellen Whiteové. Během dvanácti měsíců členové církve rozšířili asi 100 milionů výtisků této knihy.

Uriah Smith (vpravo) spolu s dalšími vedoucími publikačního oddělení při počátcích publikační činnosti církve v polovině 19. století.

Vydavatel rané církve, Jakub White, který třicet let psal, tiskl a zakládal po světě nakladatelství a který musel překonávat finanční problémy, by byl dnes určitě překvapen širokou podporou tohoto díla ze strany dnešní církve. Kdyby uviděl, že nakladatelství v současnosti vytisknou za jeden den tolik literatury, kolik oni vytiskli za jeden rok, byl by podle mne velmi šťasten,“ myslí si Wilmar Hirle.

Elizabeth Lechleitnerová, ANN

První adventistický tiskařský stroj ve Washingtonu. Vytištění jednoho výtisku publikace s názvem „Přehled druhého příchodu a sobotní zvěstovatel“ (The Second Advent Review and Sabbath Herald) trvalo na tomto stroji tři dny.

První vydání „Přítomné pravdy“ (The Present Truth) vytištěné v červnu roku 1849. Časopis sloužil jako nástroj sjednocení adventistů, kteří zachovávali sobotu, a je dnes známý pod názvem „Adventist Review“.

Nejsme apoštolové strachu*Kázání ze soboty 25.7.2020 Praha Smíchov – Soňa Sílová*

Mt 10,40-42

— O důstojnosti učedníků

*40 Kdo přijímá vás, přijímá mne; a kdo přijímá mne, přijímá toho, který mne poslal.**41 Kdo přijme proroka, protože je to prorok, obdrží odměnu proroka; kdo přijme spravedlivého, protože je to spravedlivý, obdrží odměnu spravedlivého.**42 A kdo by napojil třebas jen číši studené vody jednoho z těchto nepatrných, protože je to učedník, amen, pravím vám, nepřijde o svou odměnu.“*

Milé sestry, milí bratři,

náš základní text je závěr Ježíšovy dlouhé promluvy zaznamenané evangelistou, učedníkem a apoštolem Matoušem v 10. kapitole jeho evangelia. Jsou to tedy přímo Ježíšova, tedy Boží slova a týkají se toho, co to znamená být Ježíšovým učedníkem. Když v rychlosti projdeme tuto kapitolu, uvědomíme si, že:

- Bůh povolává jmenovitě, osobně, cíleně a také mnohé a velmi různé lidi, kteří se liší fyziognomií, povahou, intelektem, vzděláním, pohlavím, národností...
- učedník je povolán ke službě, je vybaven duchovními dary a nemůže mít pokoj v srdci a žít naplňujícím životem, pokud neslouží, pokud není tím dělníkem na Pánově žni, jak o tom mluví závěr 9. kapitoly
- učedníci to nemají lehké, jsou jako ovce mezi vlky a mají se mít před lidmi na pozoru, to je neblahá realita a rozhodně to neznamená, že aby se naplnila Ježíšova slova, tak musíme druhým ztrpčovat jejich službu
- učedníci jsou vyzýváni, aby nepodléhali strachu, i když k němu budou mít mnoho důvodů, a tudíž strach nemůže být tím, co mají kolem sebe šířit
- a závěrečná slova jsou o tom, že učedník má velikou hodnotu, které si má být také vědom, protože ta hodnota spočívá v tom, že je Bohem povoláný

Zaměříme-li se důkladně na tři verše našeho textu, dozvíme se navrch toto:

- v. 40: Ježíš se se svými učedníky, apoštoly přímo ztotožňuje. Což znamená dvojí: kdo i možná nevědomky poslouží Ježíšovu učedníku, souží samotnému Kristu, samotnému Bohu a vystavuje se Božímu pozhelnání. Jak to nazvat jinak než láskou? Láska má veliký dosah a posílá se dál a zasahuje mnohé a mnoho a vždy doputuje až k Bohu, odkud původně vyšla. Láska je činná, slouží velmi prakticky, a navíc ještě zahání strach (1 J 4,18). Bůh si své učedníky bere velmi osobně, z čehož vyplývá druhá stránka věci: *Za 2,12 Toto praví Hospodin zástupů, který mě poslal pro svoji slávu k pronárodům, které vás plnily: Kdo se vás dotkne, dotkne se zřítelnice mého oka.*
- aplikace: Jestliže soudím nebo dokonce napadám Božího služebníka, který má jiný styl, než se mi líbí, který vypadá jinak, než bych si představoval, představovala, který dělá něco, co se mi nelíbí, pak soudím nebo dokonce napadám samotného Ježíše, samotného Boha a odsuzuji jeho výběr! Vždyť: *Žd 1,1 Mnohokrát a mnohými způsoby*

mluvíval Bůh k otcům ústy proroků; Kdo si tohle dovolí, tak není statečný, ale opovážlivý.

- v. 41: Kdokoli z nás, ale také dokonce kdokoli z tzv. nevěřících či kdokoli jiného náboženství může obdržet odměnu proroků a spravedlivých, pokud přijme, tedy projeví lásku k Božímu proroku a k Božímu spravedlivému.
- aplikace: Ježíš zde mluví z hluboké osobní zkušenosti: *Mt 23,37 Jeruzaléme, Jeruzaléme, který zabíjíš proroky a kamenuješ ty, kdo byli k tobě posláni; kolikrát jsem chtěl shromáždit tvé děti, tak jako kvočna shromažďuje kuřátka pod svá křídla, a nechťeli jste!* - to říká církvi, těm, kteří jsou nejbliž a pěstují správnou, ba nejsprávnější věrouku, bojí se všeho “cizího” a přitom zapomněli na to nejdůležitější – na přijetí a na lásku. Jak se tedy pozná prorok? Je to ten, kdo na youtube ve videích předpovídá dobu konce, kolaps společnosti, hospodářskou krizi, netrpělivě vyhlíží nedělní zákony, vyzývá k opouštění měst, počítá kosmické týdny nebo počet papežů? Je to ten, kdo nahlíží pod pokličku Američanům, Číňanům nebo Rusům, kdo prokouknul celosvětové spiknutí iluminátů, svobodných zednářů či chasidů, kdo zjistil odkud přišel koronavirus? Co to nese za ovoce? 1. strach a 2. nepřijetí Božích učedníků, jejich odmítání, očerňování a obviňování.

A co ten spravedlivý? Vždyť Ř 3,10 *jak je psáno: „Nikdo není spravedlivý, není ani jeden, ale pak také: Ř 3,22 Boží spravedlnost skrze víru v Ježíše Krista pro všechny, kdo věří.* Pikantní na tom je, že spravedlivý je hebrejsky “cadik”, což je důležitý pojem u chasidů a chasid znamená zbožný (chasidim říšonim existovali už ve 2. st.př.n.l.). Takže Ježíš tu mluví o cadikovi, potažmo o chasidovi!

- v. 42: Boží požehnání proudí nejen prostřednictvím služby Ježíšových učedníků druhým, ale dokonce i prostřednictvím služby a laskavosti druhých vůči Božím povoláním – odměna je slíbena i za sklenici vody podané s láskou! Takhle snadné to je!
- 6x je v tomto krátkém textu sloveso “přijímat”. To nás přece učil Ježíš. Samařanka, žena přistižená při cizoložství, kolaboranti celník Matouš, výběřčí Zacheus, okupant setník a jeho sluha, Řekové, Římané, farizeové..., s těmi všemi Ježíš mluvil a přijímal je, protože je miloval. Změnilo je prožití přijetí, zakusení lásky – to je to, co máme zvěstovat a čeho máme být apoštoly, ne strach, ale láska! Strach je jednodušší, ale také zbabělý a poraženecký, láska je těžká, ale také statečná, zápasící a vítězí!
- Naše doba není vyloženě protikřesťanská a protibilická. Problémem je spíš množství protiřečících si informací, ve kterých je buď velmi obtížné nebo přímo nemožné se vyznat. A také zmatení pojmů – dobrému se říká zlé a obráceně. Ale láska je spolehlivým vodítkem. Vede to, čemu věřím, čemu popřávám sluchu, k lásce nebo ke strachu? Pošlu dál číši čerstvé čisté vody nebo vody zatuchlé a zakalené?
- A tak ničeho a nikoho se nemusím bát, jedině toho, že bych ztratil, ztratila Boha a tím i lásku.
- Pane, nedopuť.

Amen.

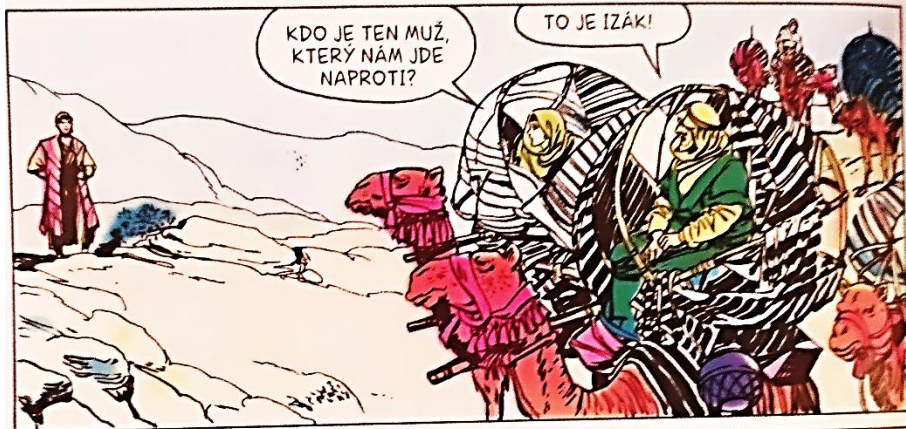
PO NĚKOLIKA DNECH SE KARAVANA BLÍŽÍ
K ABRAHÁMOVU TABORU. REBEKA PŘEMÝŠLÍ...

JAKÝ JE ASI TEN IZÁK?
VYSOKÝ A SILNÝ, JAK MÁ
SPRÁVNÝ BUDOUCÍ VŮDCE
BÝT? A BUDE MĚ VŮBEC
MILOVAT?

KDO JE TEN MUŽ,
KTERÝ NÁM JDE
NAPROTÍ?

TO JE IZÁK!

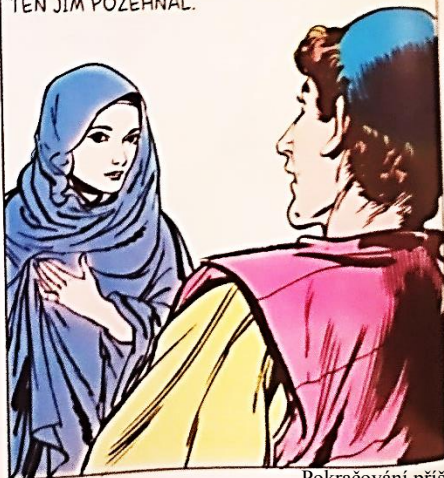

JE VELMI
POHLEDNÝ!

TAK TATO ŽENA SE
MÁ STÁT MOU
MANŽELKOU?

KDYŽ IZÁK SPATŘIL REBEKU, OKAMŽITĚ SE
DO NÍ ZAMILOVAL A VZAL JI KE SVÉMU OTCI.
TEN JIM POŽEHNAL.

Pokračování příště